

9 Φεβρουαρίου, 1996

[ΚΑΛΛΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΣΑΒΒΑΣ ΤΣΙΑΛΙΔΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ, -

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 609/92)

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Απόδειξη — Ανάγκη προσαγωγής μαρτυρίας προς απόδειξη ισχυρισμού που αμφισβητήθηκε — Περιστάσεις.

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Έννομο συμφέρον — Διορισμοί — Ανεπιφύλακτη αποδοχή διορισμού — Στερεί το έννομο συμφέρον προσβολής του από τον αποδεχθέντα — Περιστάσεις της αποδοχής στην κριθείσα περίπτωση προαγωγής. 5

Διοικητικό Δίκαιο — Διοικητική πράξη — Εκτελεσιτότητα — Αντιδιαστολή προς βεβαιωτικές - πληροφοριακές πράξεις — Συνέπειες — Απόφαση επί μισθολογικής κλίμακας μετά την αποδοχή κατάληψης της θέσης και όψιμη αμφισβήτηση του κατά νόμον μισθού δεν είναι εκτελεστή. 10

Συνταγματικό Δίκαιο — Σύνταγμα — Άρθρο 28.1 — Ισότητα ενώπιον του νόμου — Έννοια — Εύλογες διακρίσεις — Νόμιμη και συνταγματική η διαφοροποίηση του μισθού ομοβάθμων υπαλλήλων στην κριθείσα περίπτωση. 15

Ο αιτητής μετά την αποδοχή και τοποθέτησή του στην εκ προαγωγής θέση του επεξήτησε την αύξηση του μισθού του στα επίπεδα του μισθού άλλου, ομοβάθμου, υπαλλήλου χωρίς το αίτημά του να ικανοποιηθεί από τους καθ' ων η αίτηση 3 (που ήταν και οι μόνοι νομιμοποιούμενοι να αποτελέσουν τους αποδέκτες της προσφυγής ως εκ- 25

δίδουσα αρχή) και με αποτέλεσμα την άσκηση της προσφυγής.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

5

1. Στην απουσία σχετικής μαρτυρίας δεν μπορεί να εξαχθεί ένα τέτοιο συμπέρασμα. Εν όψει της κατηγορηματικής αρνήσεως της Αρχής Λιμένων ο αιτητής έπρεπε να αποδείξει το σχετικό ισχυρισμό του με μαρτυρία. Πρόκειται για πολύ βαρεία μομφή εναντίον της Αρχής Λιμένων η οποία έπρεπε να τεκμηριωθεί και όχι να επιχειρείται η απόδειξή της συμπερασματικά. Επίσης η πιο πάνω ευχαριστήριοις επιστολή του αιτητή κάθε άλλο παρά αποκαλύπτει κατάσταση πιέσεων.

10

15

Για τους πιο πάνω λόγους δεν γίνεται αποδεκτή η θέση του αιτητή "για πιέσεις εκ των άνω".

20

2. Το Δικαστήριο εξέτασε προσεκτικά το περιεχόμενο της επιστολής του αιτητή, ημερ. 23.5.91, σε συνάρτηση με το περιεχόμενο της επιστολής της Αρχής Λιμένων, ημερ. 17.5.91. Κρίνεται ότι η πιο πάνω επιστολή του αιτητή αποτελεί ελεύθερη και ανεπιφύλακτη αποδοχή της προσφοράς προαγωγής και των όρων της που σχετίζονται με την μισθολογική κλίμακα. Η ουσία της επιστολής της Αρχής, ημερ. 17.5.91, ήταν να προσφέρει στον αιτητή την εν λόγω προαγωγή. Ο αιτητής με την επιστολή του, ημερ. 23.5.91, δέχθηκε χωρίς οποιαδήποτε επιφύλαξη την προαγωγή. Εναντίον του αιτητή, αν δεν αποδέχεται τους όρους της προσφοράς προαγωγής που σχετίζονται με την μισθολογική κλίμακα, να εκφράσει τις επιφυλάξεις του ή την διαφωνία του. Ο αιτητής δεν είχε εκφράσει οποιαδήποτε επιφύλαξη. Δε νομιμοποιείται μετά την αποδοχή της προσφοράς προαγωγής, η οποία τελικά οδήγησε στην προαγωγή του, να ισχυρίζεται ότι δεν είχε δεχθεί τους όρους της προσφοράς προαγωγής που σχετίζονται με την μισθολογική κλίμακα.

30

35

Ποιες είναι τώρα οι συνέπειες της ελεύθερης και ανεπιφύλακτη αποδοχής της προσφοράς προαγωγής από τον αιτητή; Σε σειρά αποφάσεων της Κυπριακής Νομολογίας έχει τεθεί η αρχή ότι η ελεύθερη και ανεπιφύλακτη αποδοχή μιας διοικητικής πράξης ή απόφασης αφαιρεί από το ενδιαφερόμενο πρόσωπο το έννομο συμφέρον, που προβλέπεται από το Άρθρο 146.2 του Συντάγματος, να καταχωρήσει προσφυγή για την ακύρωσή της.

40

Κρίνεται ότι με την ελεύθερη και ανεπιφύλακτη αποδοχή της προσφοράς προαγωγής ο αιτητής έχει στερηθεί του εννόμου συμφέρο-

ντος, δυνάμει του Άρθρου 146.2 του Συντάγματος, να καταχωρήσει προσφυγή κατά της επίδικης απόφασης. Για το λόγο αυτό η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Το Δικαστήριο πραγματεύθηκε επίσης την δεύτερη προδικαστική ένσταση. 5

3. Το ερώτημα που προβάλλει για επίλυση είναι κατά πόσο η επιστολή της Αρχής Λιμένων, ημερ. 29.7.92, αποτελεί εκτελεστή διοικητική πράξη που μπορεί να προσβληθεί με προσφυγή ακυρώσεως. 10

Αποτελεί καλώς θεμελιωμένη αρχή της Νομολογίας ότι επιστολή η οποία είναι απλώς πληροφοριακού χαρακτήρα και δεν περιέχει απόφαση που δημιουργεί μια νέα νομική κατάσταση δεν είναι εκτελεστής φύσεως και επομένως δεν μπορεί να αποτελέσει το αντικείμενο προσφυγής δυνάμει του Άρθρου 146 του Συντάγματος. 15

Στην *Παναγή v. Δημοκρατίας* (1988) 3 Α.Α.Δ. 2338, στον αιτητή είχε προσφερθεί διορισμός στη θέση του Ελεγκτή Εναέριας Κυκλοφορίας στην κλίμακα Α8-Α10. Αποδέχθηκε την προσφορά και στη συνέχεια διορίστηκε στην εν λόγω θέση. Κατά τον ίδιο χρόνο τρία άλλα άτομα διορίστηκαν στην ίδια θέση αλλά τους δόθηκε η προσωπική κλίμακα Α8-Α10-Α11. Ο αιτητής ισχυρίστηκε ότι οι διορισμοί εκείνοι παρεβίαζαν την αρχή της ισότητας και ζήτησε επανεξέταση της υπόθεσής του. Η διοίκηση τον πληροφόρησε ότι δεν είχε εξουσία να προσφέρει μισθό άλλο από εκείνο που προβλέπεται από το Νόμο. Κρίθηκε από το Ανώτατο Δικαστήριο - Στυλιανίδης, Δ. - ότι η απάντηση της Διοίκησης ήταν πληροφοριακού χαρακτήρα και δεν περιείχε οποιαδήποτε απόφαση καθοριστική της νομικής θέσεως του αιτητή. Δεν ήταν εκτελεστή πράξη και δεν μπορούσε να αποτελέσει το αντικείμενο προσφυγής. 25 30

Κρίνεται ότι τα πραγματικά περιστατικά της παρούσας προσφυγής είναι περίπου ταυτόσημα με εκείνα της *Παναγή*. Ωσαύτως περίπου ταυτόσημοι είναι και οι λόγοι απόρριψης του αιτήματός του. Υιοθετείται την αρχή που τέθηκε στην *Παναγή*. Η επιστολή της 29.7.92 είναι πληροφοριακού χαρακτήρα. Δεν αποτελεί εκτελεστή διοικητική πράξη και δεν μπορεί να αποτελέσει το αντικείμενο προσφυγής δυνάμει του Άρθρου 146.1 του Συντάγματος. Για το λόγο αυτό η προδικαστική ένσταση 2 πρέπει να πετύχει. 35 40

Ενόψει της επιτυχίας των προδικαστικών ενστάσεων η προσφυγή

δεν μπορεί να πετύχει και απορρίπτεται.

- 5 4. Παρά την επιτυχία των προδικαστικών ενστάσεων το Δικαστήριο παράθεσε τις απόψεις του και επί της ουσίας της προσφυγής γιατί αυτό απαιτεί το συμφέρον της τελεσιδικίας.

10 Είναι πρόδηλο εν προκειμένω από την επιστολή της 29.7.92 και από το φάκελο της Διοίκησης ότι για την μισθολογική κλίμακα του αιτητή υπάρχει πρόβλεψη στο σχετικό Νόμο.

Εφόσον η μισθοδοτική κλίμακα του αιτητή έχει καθορισθεί από το Νομοθέτη η Αρχή Λιμένων δεν είχε εξουσία να επέμβει και να την τροποποιήσει.

- 15 5. Σχετικά με τον ισχυρισμό για άνιση μεταχείριση του αιτητή διαπιστώνεται ότι στην επίδικη απόφαση δίνονται οι λόγοι της διαφοροποίησής του. Το Δικαστήριο αφού έλαβε υπόψη του τα πραγματικά περιστατικά που περιβάλλουν την επικαλούμενη περίπτωση σε συνάρτηση με εκείνα που περιβάλλουν την επικαλούμενη περίπτωση του αιτητή θεώρησε ότι δεν τελούσαν υπό τας αυτάς συνθήκας. Η διοίκηση νόμιμα μπορούσε να προχωρήσει στην σχετική διαφοροποίηση και δεν έχει σημειωθεί παραβίαση της αρχής της ισότητας η οποία διασφαλίζεται από το Άρθρο 28.1 του Συντάγματος.

25 *Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.*

30 *Αναφερόμενες Υποθέσεις:*

Paschali v. Republic (1966) 3 C.L.R. 593,

Pericleous v. Republic (1971) 3 C.L.R. 141,

35 *Tomboli v. C.Y.T.A. (1982) 3 C.L.R. 149,*

Panayi v. Republic (1988) 3 C.L.R. 2338,

Koudounaris v. Republic (1967) 3 C.L.R. 479,

40 *Lardis v. Republic (1970) 3 C.L.R. 356,*

Kyprianides v. Republic (1982) 3 C.L.R. 611,

Amanda Marga Ltd v. Republic (1985) 3 C.L.R. 2583,

Republic v. Arakian a.o. (1972) 3 C.L.R. 294.

Προσφυγή.

5

Προσφυγή με την οποία προσβάλλεται η απόφαση της Αρχής Λιμένων, να προάξει τον Αιτητή στη θέση του Ανώτερου Επιθεωρητή Λογαριασμών αντί του Αιτητή.

10

A. Παπαχαράλαμπος, για τον Αιτητή.

T. Παπαδόπουλος, για τους Καθ' ων η αίτηση 3.

Cur. adv. vult. 15

ΚΑΛΛΗΣ, Δ.: Στις 13.5.91 η Αρχή Λιμένων Κύπρου αποφάσισε την προαγωγή του αιτητή στη θέση του Ανώτερου Επιθεωρητή Λογαριασμών. Για την απόφασή της εκείνη πληροφόρησε τον αιτητή με επιστολή της ημερομ. 17.5.91. Με την ίδια επιστολή ο αιτητής πληροφορείται τα πιο κάτω:

20

“3.1 Η νέα μισθολογική σας τοποθέτηση είναι η πιο κάτω:

(α) Από την 1.1.1991: Βασικός μισθός: £4,700.- (μισθολογική κλίμακα A11, που επεκτείνεται στην κορυφή κατά 2 προσαυξήσεις).

25

(β) Από την 1.11.1991: Βασικός μισθός: £4,823.- (μισθολογική κλίμακα A11, που επεκτείνεται στην κορυφή κατά 2 προσαυξήσεις).

30

3.2 Η ημερομηνία της νέας σας προσαύξησης θα είναι η 1η του Νιόβρη.

35

4. Η προαγωγή σας θα διέπεται από τις πρόνοιες του Νόμου και των κανονισμών της Αρχής Λιμένων Κύπρου.

5. Παρακαλώ να μας πληροφορήσετε, το συντομότερο, αν αποδέχεστε αυτή την προαγωγή.”

40

Ο αιτητής απάντησε με την επιστολή του ημερομ. 23.5.91. Πληροφόρησε την Αρχή Λιμένων ότι “με ευχαρίστηση αποδέχεται την προαγωγή του στη θέση του Ανώτερου Επιθεωρητή Λογαριασμών.

Με επιστολή των δικηγόρων του ημερομ. 13.5.92 ο αιτητής ζήτησε όπως τοποθετηθεί στην κλίμακα Α12+2. Στην ίδια επιστολή αναφέροντο και τα πιο κάτω:

5 “Στην πιο πάνω κλίμακα είναι τοποθετημένος και ο ομοβάθμιος του πελάτη μας κ. Πολυδεύκης Παναγίδης.

10 Σημειώστε για άρση κάθε αδικίας τοποθετήσετε τον πελάτη μας στη Κλίμακα Α12+2 για την αποφυγή λήψης μέτρων εναντίον της Αρχής για καταστρατήγηση δικαιωμάτων.

Αναμένουμε απάντησή σας.”

15 Οι δικηγόροι του αιτητή επανήλθαν επί του θέματος με επιστολή τους ημερομ. 26.9.1992. Παρακάλεσαν όπως “τύχουν απάντησης το συντομότερο δυνατό”. Η Αρχή Λιμένων Κύπρου εξέτασε το αίτημα του αιτητή στη συνεδρίαση της ημερομ. 24.7.1992. Αφού εξέτασε τον “προσωπικό φάκελο και το φάκελο των υπηρεσιακών εκθέσεων του αιτητή, το περιεχόμενο του σημειώματος του Γενικού Διευθυντή, ημερομ. 6.2.1992, και αφού έλαβε υπόψη τις απόψεις του Νομικού Συμβούλου, αποφάσισε όπως μη ικανοποιήσει το αίτημα του αιτητή για τοποθέτηση στη μισθολογική κλίμακα Α12+2 προσαυξήσεις και εξουσιοδότησε το Γενικό Διευθυντή να απαντήσει στην επιστολή των δικηγόρων του ύστερα από συνεννόηση και συνεργασία με το Νομικό Σύμβουλο”.

25 Η πιο πάνω απόφαση κοινοποιήθηκε στους δικηγόρους του αιτητή με επιστολή του Γενικού Διευθυντή της Αρχής Λιμένων, ημερομ. 29.7.92. Την παραθέτω:

30 “Σύμφωνα με τους κανονισμούς της Αρχής (πρβλ. Κ.Δ.Π. 317/82), η θέση του Ανώτερου Επιθεωρητή Λογαριασμών, την οποία κατέχει από την 1.1.1991 ο πελάτης σας κ. Σάββας Τσιαλίδης, φέρει τη μισθολογική κλίμακα Α11, που επεκτείνεται στην κορυφή κατά 2 προσαυξήσεις. Η ίδια μισθ. κλίμακα φαίνεται και στον Προϋπολογισμό της Αρχής για το 1991 (πρβλ. Ν. 92/91), στα πλαίσια του οποίου δημιουργήθηκε η θέση του Ανώτερου Επιθεωρητή Λογαριασμών κάτω από τον τίτλο ‘Εσωτερικός Έλεγχος’ και στην οποία είχε προαχθεί ο πελάτης σας, καθώς και στον Προϋπολογισμό της Αρχής για το 1992, που ψηφίστηκε πρόσφατα σε Νόμο από τη Βουλή των Αντιπροσώπων (πρβλ. Ν. 60(ΙΙ)/92).

Η περίπτωση του κ. Πολυδεύκη Παναγίδη, Ανώτερου Επι-

θεωρητή Λογαριασμών στο Οικονομικό Τμήμα της Αρχής, διαφέρει από εκείνη του πελάτη σας γιατί, όπως ρητά προνοείται και στο Ν. 92/91, πρόκειται για δημιουργία προσωπικής κλίμακας Α12+2 προσαυξήσεις για τον κάτοχο της θέσης. Και τούτο ύστερα από απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της Αρχής, το οποίο δέχτηκε την αιτιολογημένη σχετική εισήγηση της Επιτροπής Προσωπικού, Νομικών και Διοικητικών Θεμάτων για αναβάθμιση του σημερινού κατόχου της εν λόγω θέσης στο λιμάνι της Λεμεσού κ. Π. Παναγίδη.

Όπως αντιλαμβάνεστε, οι περιστάσεις κάτω από τις οποίες κρίθηκε ότι edικαιολογείτο η πιο πάνω ρύθμιση σε σχέση με τον κ. Παναγίδη (ο οποίος εκτός των άλλων είναι κάτοχος 2 ακαδημαϊκών προσόντων, ενώ κατέχει την αντίστοιχη θέση - αρχικά έφερε τον τίτλο του Ανώτερου Λογιστικού Λειτουργού - από την ημερομηνία διορισμού του στην Αρχή, δηλαδή από τις 29.8.1977) δεν ισχύουν στην περίπτωση του πελάτη σας και, επομένως, το αίτημά σας για τοποθέτηση του κ. Σ. Τσιαλιδή στη μισθ. κλίμακα Α12+2 προσαυξήσεις δεν είναι δυνατό να ικανοποιηθεί."

Ακολούθησε η παρούσα προσφυγή με την οποία ο αιτητής ζητά την πιο κάτω θεραπεία:

"1. Όπως η απόφαση των καθ' ων η αίτησις ημερ. 29.7.92 (ΠΑΡ.Α) να μην τοποθετήσουν τον αιτητή στην μισθολογική κλίμακα Α12+2 και/ή να μην τοποθετήσουν τον αιτητή από τη μισθολογική κλίμακα Α11+2 προσαυξήσεις στη μισθολογική κλίμακα Α12+2 προσαυξήσεις είναι άκυρη και χωρίς νομικό αποτέλεσμα.

2. Όπως κηρυχθεί η παράλειψη και/ή η σκόπιμη άρνηση των καθ' ων η αίτηση να τοποθετήσουν τον αιτητή στη μισθολογική κλίμακα Α12+2 προσαυξήσεις όπως έπραξαν οι καθ' ων η αίτηση για το ομοβάθμιο με τον αιτητή ενδιαφερόμενο μέρος, είναι άκυρη και χωρίς νομικό αποτέλεσμα."

Η προσφυγή εναντίον των καθ' ων η αίτηση 1 και 2 αποσύρθηκε και απορρίφθηκε στις 2.3.1993. Η παρούσα απόφαση αφορά μόνο την καθ' ης η αίτηση 3 - Αρχή Λιμένων Κύπρου.

Με την ένστασή της η Αρχή Λιμένων Κύπρου έχει εγείρει τις πιο κάτω προδικαστικές ενστάσεις:

“1. Οι Καθ’ ων η αίτηση αρ.3 ισχυρίζονται ότι ο Αιτητής στερείται εννόμου συμφέροντος να προσβάλλει την επίδικη διοικητική πράξη δεδομένου ότι αποδέχτηκε ανεπιφύλακτα την προαγωγή του στην επίδικη θέση και την τοποθέτησή του στη συγκεκριμένη μισθολογική κλίμακα.

2. Η προσβαλλόμενη διοικητική πράξη αποτελεί επιβεβαιωτική πράξη της προσβαλλόμενης απόφασης των Καθ’ ων η αίτηση αρ. 3 ημερ. 13/5/1991.”

Σε σχέση με την πρώτη προδικαστική ένσταση ήταν η θέση του ευπαίδευτου συνήγορου του αιτητή ότι ο τελευταίος δεν είχε αποδεχθεί ανεπιφύλακτα την προαγωγή. Ισχυρίστηκε ότι “δεν μπορεί να εκληφθεί η αποδοχή της προαγωγής ως ανεπιφύλακτη παραίτηση του αιτητή από το δικαίωμά του να διεκδικήσει την τοποθέτησή του στην κλίμακα Α12+2”. Περαιτέρω ισχυρίστηκε ότι ο αιτητής “με επιστολή του, ημερ. 21.5.91, η οποία υπεγράφη από την Τμηματάρχη (Τεκ. Α) απεδέχθη την προαγωγή του με επιφύλαξη, αλλά αργότερα λόγω πιέσεων εκ των άνω αναγκάστηκε να στείλει νέα επιστολή στις 23.5.91”. Ένας άλλος ισχυρισμός του ήταν ότι: “Στην επιστολή 23.5.1991 με την οποία ο αιτητής απεδέχθη την προαγωγή φαίνεται καθαρά ότι απεδέχθη τη θέση όχι όμως την κλίμακα για την οποία είχε επιφυλάξεις όπως φαίνεται έμμεσα πλην σαφώς και στην επιστολή της 21.5.1991.”

Η πιο πάνω επιστολή με ημερ. 21.5.91 (Τεκ. Α) επισυνάπτεται στην γραπτή αγόρευση του συνήγορου του αιτητή. Με την επιστολή εκείνη ο αιτητής φέρεται να πληροφορεί την Αρχή Λιμένων ότι “αποδέχεται (άνευ βλάβης βέβαια των δικαιωμάτων του) μετ’ ευχαριστήσεως την πιο πάνω προαγωγή”. Η επιστολή (Τεκ. Α) απευθύνετο στο Γενικό Διευθυντή της Αρχής Λιμένων Κύπρου (μέσω του Ανώτερου Εσωτερικού Ελεγκτή) ο οποίος φέρεται να την είχε υπογράψει.

Πρέπει να σημειωθεί ότι η επιστολή Τεκ. Α δεν βρίσκεται στον προσωπικό φάκελο του αιτητή (Τεκ. Α). Πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι μετά την αποδοχή της προαγωγής του - με την επιστολή του ημερ. 23.5.91 - ο αιτητής έστειλε νέα επιστολή στην Αρχή Λιμένων Κύπρου, ημερ. 4.6.91, με την οποία την παρακαλούσε να δεχθεί “τις θερμές του ευχαριστίες και την βαθειά του εκτίμηση για την προαγωγή του στη θέση του Ανώτερου Επιθεωρητή Λογαριασμών”. Την πληροφορούσε, επίσης, ότι η απόφασή της να εξετάσει “θέματα προσωπικού με αντικειμενικά και αξιοκρατικά κριτήρια συνετέλεσε στον τερματισμό προσωπικής αδικίας που προέκυψε

από την Αξιολόγηση/Αναδιάρθρωση του 1982”.

Από την άλλη ο ευπαιδευτος συνήγορος της Αρχής Λιμένων πρόβαλε τις πιο κάτω θέσεις:

(1) Η ανεπιφύλακτη αποδοχή της προσβαλλόμενης πράξης ή/και απόφασης έγινε με τον πλέον ρητό και σαφή τρόπο δεδομένου του περιεχομένου της σχετικής επιστολής του Αιτητή προς την Καθ' ης η Αίτηση Αρχή ημερ. 23/5/1991. Η λακωνικότητα της εν λόγω επιστολής δεν αφήνει περιθώρια ερμηνείας της πέραν της σαφούς λεκτικής της διατύπωσης. Ως εκ τούτου η εκ των υστέρων προσπάθεια παρουσίασης της επιστολής αυτής κατά τρόπο που να της προσδίδεται ο χαρακτήρας της αποδοχής της προσβαλλόμενης πράξης ή/και απόφασης με επιφύλαξη είναι τελείως ατυχής.

(2) Ο ισχυρισμός περί δήθεν “πιέσεων εκ των άνω” οι οποίες ανάγκασαν τον Αιτητή να αποδεχθεί ανεπιφύλακτα τη διοικητική πράξη προαγωγής και τοποθέτησής του στην μισθολογική κλίμακα Α11+2 προσυζητήσεις είναι πραγματικά αβάσιμος, αστήρικτος, ατυχής και ατεκμηρίωτος. Η Αρχή Λιμένων αρνείται τον σχετικό ισχυρισμό. “Ευσεβάστως υποβάλλει πώς ο ισχυρισμός αυτός είναι αβάσιμος και ψευδής και εν πάση περιπτώσει, ο Αιτητής καλείται σε αυστηρή απόδειξή του.”

Σε σχέση με την επιστολή, Τεκ. Α, ημερ. 21.5.91, και τον ισχυρισμό του αιτητή για “πιέσεις εκ των άνω” παρατηρώ ότι η Αρχή Λιμένων αρνήθηκε κατηγορηματικά τον ισχυρισμό για πιέσεις. Περιττέρω, ισχυρίστηκε ότι ήταν πραγματικά αβάσιμος, αστήρικτος, ατυχής, ατεκμηρίωτος και ψευδής. Και κάλεσε τον αιτητή σε αυστηρή απόδειξή του. Ο αιτητής δεν έχει κάμει στιδήποτε προς την κατεύθυνση απόδειξης του σχετικού ισχυρισμού με μαρτυρία. Περιορίστηκε να αναφέρει στην απαντητική γραπτή αγόρευση του ότι “το αν ο αιτητής πιέστηκε εκ των άνω να συντάξει δεύτερη επιστολή δεν υπάρχει αμφιβολία και αυτό το συμπέρασμα μπορεί να εξαχθεί από την σύγκριση των δυο επιστολών.”

Με όλο το σεβασμό προς την σχετική εισήγηση στην απουσία σχετικής μαρτυρίας δεν μπορεί να εξαχθεί ένα τέτοιο συμπέρασμα. Εν όψει της κατηγορηματικής αρνήσεως της Αρχής Λιμένων ο αιτητής έπρεπε να αποδείξει το σχετικό ισχυρισμό του με μαρτυρία. Πρόκειται για πολύ βαρεία μομφή εναντίον της Αρχής Λιμένων η οποία έπρεπε να τεκμηριωθεί και όχι να επιχειρείται η απόδειξη

της συμπερασματικά. Επίσης η πιο πάνω ευχαριστήριοι επιστολή του αιτητή κάθε άλλο παρά αποκαλύπτει κατάσταση πιέσεων.

5 Για τους πιο πάνω λόγους δεν γίνεται αποδεκτή η θέση του αιτητή “για πιέσεις εκ των άνω”.

Θα εξετάσω, στη συνέχεια, κατά πόσο η επιστολή ημερ. 23.5.91, αποτελεί ελεύθερη και ανεπιφύλακτη αποδοχή της προσφοράς προαγωγής καθώς και των όρων της που σχετίζοντο με την μισθολογική κλίμακα (βλ. επιστολή της Αρχής, ημερ. 17.5.91).

Έχω εξετάσει προσεκτικά το περιεχόμενο της επιστολής του αιτητή, ημερ. 23.5.91, σε συνάρτηση με το περιεχόμενο της επιστολής της Αρχής Λιμένων, ημερ. 17.5.91. Κρίνω ότι η πιο πάνω επιστολή του αιτητή αποτελεί ελεύθερη και ανεπιφύλακτη αποδοχή της προσφοράς προαγωγής και των όρων της που σχετίζοντο με την μισθολογική κλίμακα. Η ουσία της επιστολής της Αρχής, ημερ. 17.5.91, ήταν να προσφέρει στον αιτητή την εν λόγω προαγωγή. Ο αιτητής με την επιστολή του, ημερ. 23.5.91, δέχθηκε χωρίς οποιαδήποτε επιφύλαξη την προαγωγή. Εναπόκειτο στον αιτητή, αν δεν αποδέχεται τους όρους της προσφοράς προαγωγής που σχετίζοντο με την μισθολογική κλίμακα, να εκφράσει τις επιφυλάξεις του ή την διαφωνία του. Ο αιτητής δεν είχε εκφράσει οποιαδήποτε επιφύλαξη. Δεν νομιμοποιείται μετά την αποδοχή της προσφοράς προαγωγής, η οποία τελικά οδήγησε στην προαγωγή του, να ισχυρίζεται ότι δεν είχε δεχθεί τους όρους της προσφοράς προαγωγής που σχετίζοντο με την μισθολογική κλίμακα.

30 Ποιες είναι τώρα οι συνέπειες της ελεύθερης και ανεπιφύλακτης αποδοχής της προσφοράς προαγωγής από τον αιτητή; Σε σειρά αποφάσεων της Κυπριακής Νομολογίας έχει τεθεί η αρχή ότι η ελεύθερη και ανεπιφύλακτη αποδοχή μιας διοικητικής πράξης ή απόφασης αφαιρεί από το ενδιαφερόμενο πρόσωπο το έννομο συμφέρον, που προβλέπεται από το Άρθρο 146.2 του Συντάγματος, να καταχωρήσει προσφυγή για την ακύρωσή της. (Βλ. *Πασχάλη ν. Δημοκρατίας* (1966) 3 Α.Α.Δ. 593, 603-604, *Περίκλέους ν. Δημοκρατίας* (1971) 3 Α.Α.Δ. 141, *Τόμπολη ν. Α.ΤΗ.Κ.* (1982) 3 Α.Α.Δ. 149, *Παναγή ν. Δημοκρατίας* (1988) 3 Α.Α.Δ. 2338).

40 Παραπέμπω επίσης στα Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας, 1929-1959, σελ. 261, σύμφωνα με τα οποία:

“Εξ άλλου, η γενομένη τυχόν αποδοχή της προσβαλλόμενης πράξεως υπό του αιτούντος καθιστά अपαράδεκτον την κατ’ αυ-

τής στρεφομένην αίτησιν ακυρώσεως, ελλείπει συμφέροντος. Η αποδοχή επέρχεται ου μόνον ρητώς, διά σχετικής δηλώσεως του αιτούντος, αλλά και σιωπηρώς, δυναμένη δηλονότι να συναχθή και εκ διαφόρων ενεργειών του, ως η αναγνώρισις εκ μέρους του αιτούντος νομικής καταστάσεως, εφ' όσον αυτή δεν αντίκειται εις το δημόσιον συμφέρον, ή η άνευ επιφυλάξεως είσπραξις χρηματικού εντάλματος, εκδοθέντος εις εκτέλεσιν, της προσβαλλομένης πράξεως. Πάντως η αποδοχή δέον να είναι ανεπιφύλακτος και ελευθέρα και ουχί να έλαβεν χώραν υπό την πίεσιν της επελεύσεως επιβλαβών συνεπειών δια τον αιτούντα.”

Σχετική παραπομπή γίνεται και στον Σπηλιωτόπουλο, Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου, 6η έκδοση, σελ. 439, παρα. 458:

“458. Το έννομο συμφέρον που υπάρχει κατά την έκδοση της προσβαλλόμενης πράξης ή την άσκηση ακυρώσεως εκλείπει, παύει να υπάρχει, από αντικειμενικούς λόγους, εάν διακόπηκε ο νομικός δεσμός που συνδέει τον αιτούντα με την προσβαλλόμενη πράξη (ΣΕ 2473/1970), καθώς και με αποδοχή της πράξης από τον αιτούντα (ΣΕ 2612/1982). Η αποδοχή μπορεί να είναι ρητή, δηλαδή, να προκύπτει από σχετική δήλωση του αιτούντος, ή σιωπηρή, δηλαδή να συνάγεται από συμπεριφορά του, η οποία δεν αφήνει αμφιβολία για την έννοιά της (ΣΕ 432/1983, 3547/1987), όπως π.χ. είναι η ανεπιφύλακτη συμμετοχή στη διαδικασία έκδοσης της πράξης (ΣΕ 1674, 2836/1987). Η αποδοχή πρέπει: i) να είναι σαφής και ανεπιφύλακτη (ΣΕ 480/1970, 1745/1977), ii) να μην έγινε από νόμιμη υποχρέωση (ΣΕ 4528/1976, 4071/1990) ή λόγω οικονομικής ανάγκης (ΣΕ 2407/1970) ή λόγω παράνομης βίας ή απειλής (ΣΕ 2013/1959) ή διότι η παράλειψή της θα είχε για τον αιτούντα δυσμενείς συνέπειες (ΣΕ 1568/1960) και iii) να προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου (ΣΕ 2087/1970) ή, όταν δεν είναι ρητή, να συνάγεται από αναμφισβήτητες πράξεις (ΣΕ 1341/1966). Η παραίτηση από το δικόγραφο της αίτησης ακυρώσεως δεν υποδηλώνει αποδοχή της πράξης (ΣΕ 3520/1988).”

Κρίνω ότι με την ελεύθερη και ανεπιφύλακτη αποδοχή της προσφοράς προαγωγής ο αιτητής έχει στερηθεί του εννόμου συμφέροντος, δυνάμει του Άρθρου 146.2 του Συντάγματος, να καταχωρήσει προσφυγή κατά της επίδικης απόφασης. Για το λόγο αυτό η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Παρά την πιο πάνω κατάληξη, απο σεβασμό προς τις θέσεις

των συνηγόρων, θα πραγματευθώ και την δεύτερη προδικαστική ένσταση.

5 Το ερώτημα που προβάλλει για επίλυση είναι κατά πόσο η επιστολή της Αρχής Λιμένων, ημερ. 29.7.92, αποτελεί εκτελεστή διοικητική πράξη που μπορεί να προσβληθεί με προσφυγή ακυρώσεως.

10 Αποτελεί καλώς θεμελιωμένη αρχή της Νομολογίας μας ότι επιστολή η οποία είναι απλώς πληροφοριακού χαρακτήρα και δεν περιέχει απόφαση που δημιουργεί μια νέα νομική κατάσταση δεν είναι εκτελεστής φύσεως και επομένως δεν μπορεί να αποτελέσει το αντικείμενο προσφυγής δυνάμει του Άρθρου 146 του Συντάγματος. (Βλ. **Κουδουνάρης ν. Δημοκρατίας** (1967) 3 Α.Α.Δ. 479, 15 482, **Λαροδής ν. Δημοκρατίας** (1970) 3 Α.Α.Δ. 356, 359, **Κυπριανίδης ν. Δημοκρατίας** (1982) 3 Α.Α.Δ. 611, 619-620).

20 Στην **Παναγή ν. Δημοκρατίας** (1988) 3 Α.Α.Δ., 2338, στον αιτητή είχε προσφερθεί διορισμός στη θέση του Ελεγκτή Εναέριας Κυκλοφορίας στην κλίμακα Α8-Α10. Αποδέχθηκε την προσφορά και στη συνέχεια διορίστηκε στην εν λόγω θέση. Κατά τον ίδιο χρόνο τρία άλλα άτομα διορίστηκαν στην ίδια θέση αλλά τους δόθηκε η προσωπική κλίμακα Α8-Α10-Α11. Ο αιτητής ισχυρίστηκε ότι οι διορισμοί εκείνοι παραβίαζαν την αρχή της ισότητας και ζήτησε επανεξέταση της υπόθεσής του. Η διοίκηση τον πληροφόρησε ότι 25 δεν είχε εξουσία να προσφέρει μισθό άλλο από εκείνο που προβλέπεται από το Νόμο. Κρίθηκε από το Ανώτατο Δικαστήριο - Στυλιανίδης, Δ. - ότι η απάντηση της Διοίκησης ήταν πληροφοριακού χαρακτήρα και δεν περιείχε οποιαδήποτε απόφαση καθοριστική της νομικής θέσεως του αιτητή. Δεν ήταν εκτελεστή πράξη και δεν μπορούσε να αποτελέσει το αντικείμενο προσφυγής. 30

35 Κρίνω ότι τα πραγματικά περιστατικά της παρούσας προσφυγής είναι περίπου ταυτόσημα με εκείνα της **Παναγή**. Ωσαύτως περίπου ταυτόσημοι είναι και οι λόγοι απόρριψης του αιτήματός του. Υιοθετώ την αρχή που τέθηκε στην **Παναγή**. Κρίνω ότι η επιστολή της 29.7.92 είναι πληροφοριακού χαρακτήρα. Δεν αποτελεί εκτελεστή διοικητική πράξη και δεν μπορεί να αποτελέσει το αντικείμενο προσφυγής δυνάμει του Άρθρου 146.1 του Συντάγματος. 40 Για το λόγο αυτό η προδικαστική ένσταση 2 πρέπει να πετύχει.

Ενόψει της επιτυχίας των προδικαστικών ενστάσεων η προσφυγή δεν μπορεί να πετύχει και απορρίπτεται.

Παρά την επιτυχία των προδικαστικών ενστάσεων θα παραθέσω τις απόψεις μου και επί της ουσίας της προσφυγής γιατί αυτό απαιτεί το συμφέρον της τελεσιδικίας. (*Amanda Marga Ltd ν. Republic* (1985) 3 C.L.R. 2583, 2586).

5

Ήταν η θέση του αιτητή ότι στην παρούσα υπόθεση δεν έχει εφαρμοσθεί η αρχή της ισότητας στην άσκηση της διακριτικής ευχέρειας, δηλαδή η Αρχή Λιμένων Κύπρου διαφορετικά άσκησε την διακριτική ευχέρεια που είχε όταν αναβάθμισε την θέση που κατείχε ο κ. Πόλυς Παναγίδης σε σύγκριση με την άσκηση της διακριτικής της ευχέρειας όταν παρέλειπε να αναβαθμίσει την θέση που κατείχε ο αιτητής.

10

Είναι πρόδηλο από την επιστολή της 29.7.92 και από το φάκελο της Διοίκησης (Τεκ. 1) ότι για την μισθολογική κλίμακα του αιτητή υπάρχει πρόβλεψη στο σχετικό Νόμο.

15

Σύμφωνα με τα Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας, 1929-1959, σελ. 330:

20

“(δ) Μισθός-Αποδοχαί.

Αι αποδοχαί των δημοσίων υπαλλήλων ρυθμίζονται υπό διατάξεων διοικητικής φύσεως αποσκοπούσων ουχί μόνον εις προστασίαν του υπαλλήλου, αλλά και εις το συμφέρον της πολιτείας, δι' ο κατ' αρχήν δεν είναι δεκταί αλλοίαι συμφωνίαι ή δηλώσεις τροποποιητικά των νομίμων αποδοχών μη προβλεπόμεναι υπό ειδικών νόμων: 658(30). Ο προσήκων καθορισμός των αποδοχών επαφίεται εις τον νομοθέτην: 78-79 (29). Η δε υπό του νομοθέτου μείωσις των μισθών δεν αποτελεί υποβιβασμόν, ουδέ προσκρούει εις τας περί προστασίας της μονιμότητος συνταγματικάς διατάξεις: 675(30), 1155(51).”

25

30

Εφόσον η μισθοδοτική κλίμακα του αιτητή έχει καθορισθεί από το Νομοθέτη θεωρώ ότι η Αρχή Λιμένων δεν είχε εξουσία να επέμβει και να την τροποποιήσει.

35

Σχετικά με τον ισχυρισμό για άνιση μεταχείριση του αιτητή σε σύγκριση με τον Π. Παναγίδη σύμφωνα με τη νομολογία (Βλ. *Δημοκρατία ν. Αρακιάν και Άλλων* (1972) 3 Α.Α.Δ. 294, 298, 299, 300):

40

- (1) “Ίσοι ενώπιον του Νόμου” στο Άρθρο 28.1 του Συντάγματος δεν μεταδίδει την έννοια της ακριβούς αριθμητικής ισότητας

αλλά διασφαλίζει μόνο εναντίον των αυθαίρετων διαφοροποιήσεων και δεν αποκλείει εύλογες διακρίσεις οι οποίες πρέπει να γίνουν λόγω της ιδιάζουσας φύσεως των πραγμάτων.

- 5 (2) Η αρχή της ισότητας συνεπάγεται την ίση ή όμοια μεταχείριση ‘πάντων των υπό τας αυτάς συνθήκας τελούντων’.
- (3) Ουδόλως προκύπτει παραβίασις της αρχής της ισότητος και ως εκ τούτου ακυρότης των προσβαλλομένων πράξεων, εφ’
- 10 όσον πρόκειται περί ρυθμίσεων σχέσεων τελουσών υπό διάφορους πραγματικές συνθήκας, αίτινες δεν αποκλείουν ανομοιομορφίας εν τω διακανονισμώ αυτών.”

- Στην επίδικη απόφαση δίνονται οι λόγοι της διαφοροποίησης.
- 15 Αφού έλαβα υπόψη μου τα πραγματικά περιστατικά που περιβάλλουν την περίπτωση του Π. Παναγίδη σε συνάρτηση με εκείνα που περιβάλλουν την περίπτωση του αιτητή θεωρώ ότι δεν τελούσαν υπό τας αυτάς συνθήκας. Η διοίκηση νόμιμα μπορούσε να προχωρήσει στη σχετική διαφοροποίηση και δεν έχει σημειωθεί παρα-
- 20 βίαση της αρχής της ισότητας η οποία διασφαλίζεται από το Άρθρο 28.1 του Συντάγματος.

- Για όλους τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή απορρίπτεται.
- Υπό τις περιστάσεις της υπόθεσης δεν εκδίδεται διαταγή για τα
- 25 έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.